

Тѣй той събра около прѣпореца си една войска отъ 10,000 ратници на планината Стиларіосъ, срѣщъ Хіосъ, противу която Мухамедъ са видѣ принуденъ да проводи значителны войски, конто паднѣхъ до единѣ. Младыйтъ Мурадъ, Султановъ сынъ, и Баязидъ паша най-добрытъ му военачалникъ, быдохъ испроводены вторы пѣть.

Слѣдъ кървава битва, Деде-Султана хванѣхъ и завсдохъ въ Ефесъ дѣто го приковахъ на кръсть, слѣдъ като му поднесохъ за послѣденъ пѣть прошка, ако рачаше да са отрѣче отъ ученіето си. Ефесъ плувѣхъ въ кръвь. Послѣдователитѣ му имахъ мъченическа дързость; мъжъе, жени и дѣца постоаянствувахъ и въ най-тежкытъ мъжы. Една секта дервишы, като иска да поднови проповѣдытъ на хіосекыя пустынникъ, привърженицитѣ ѣ быхъ заведены въ равнинытъ на Магнезія дѣто ги исклахъ до единѣ.

Сжщыйтъ двигателъ на тѣзь вѣроисповѣдна война Бедрединъ отъ Симанъ, старъ ученъ сждникъ и знаменитъ богословъ отъ войската на Муса, слѣдъ разбиваньето на Деде-Султана, са появи на чело на размирицытъ въ Стара Планина. Разбитъ при Сересъ, него го обѣсихъ, безъ да гледжтъ на почестыта която имаше като ученъ и като высокъ държавенъ чиновникъ. Тѣй са доврши размирицата на дервишытъ, едничко събитіе въ лѣтописытъ на Османската Исторія.

Едвамъ Мухамедъ I бѣше поумирилъ всякы белѣгъ отъ тѣзь размирица, ето ти че избухна и друга. Появи са единъ съискателъ на престола, който са показваше за мъжественныя а злочестъ Мустафа, тозь Баязидовъ сынъ, който бѣше надижлъ на бойното поле при Ангора, и комуто не бѣхъ могли да намѣрѣжтъ тѣлото. Тозъ Мустафа са взема отъ турскытъ историцы като лѣжець и хулитель, а отъ гръцкытъ като ещѣ Мухамедовъ братъ. Подпомогнѣхъ отъ влашкыя князь Мирчо, и отъ Джунейда за трети пѣть размиренъ, той опустоши Тесалія. Съюзенытъ имъ войски обаче быхъ распилѣны въ солунскытъ равнины.

Прѣзь пролѣтыта на идущата година Мухамедъ слѣдъ